

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6To/11/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8219010249
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emil Dubňanský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8219010249.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Dubňanského a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA, na verejnom zasadnutí konanom dňa 24.06.2020, v trestnej veci obžalovaného A. Y. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bardejov zo dňa 06.11.2019, sp. zn. 2T/106/2019, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

Obžalovaný A. Y. , nar. XX.XX.XXXX v F., trvale
bytom F. - časť F.
W. U., H. č. XXXX/XX

je v i n n ý , ž e

- v dobe od 01.08.2017 do 06.11.2019 ako otec maloletého N. Y., nar. XX.XX.XXXX, zvereného do osobnej starostlivosti matky N. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. č. XX, Y., okr. F., si voči nej v Malcove, v Bardejove a inde, čo aj z nedbanlivosti neplní vyživovaciu povinnosť, ktorá mu bola určená rozsudkom Okresného súdu Bardejov pod spisovou značkou 3P 10/2013-64 zo dňa 17.03.2015, právoplatným dňa 28.04.2015 a vykonateľným ohľadom bežného výživného dňa 10.04.2015 tak, že je povinný prispievať na výživu maloletého N. Y. sumou vo výške 100,- Eur mesačne, ktoré výživné je otec povinný zasielať k rukám matky maloletého dieťaťa, vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred, čím mu takto za obdobie od 01.08.2017 do 06.11.2019 vznikol dlh na výživnom v sume 2.610,- Eur,

t e d a

- najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si neplní čo aj z nedbanlivosti zákonnú povinnosť vyživovať iného

č í m s p á c h a l :

- prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona

Za to mu súd u k l a d á :

Podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona, § 36 písm. l/ Tr. zákona, § 37 písm. m/ Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona trest odňatia slobody na 15 (pätnásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona výkon uloženého trestu obžalovanému p o d m i e n e č n e odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona u r č u j e skúšobnú dobu na 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 50 ods. 2 Tr. zákona obžalovanému u k l a d á povinnosť v skúšobnej dobe zaplatiť dlh na výživnom vo výške 2.610,- Eur k rukám matky dieťaťa N. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q.. XX, Y.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Bardejov zo dňa 06.11.2019, sp. zn. 2T/106/2019 bol obžalovaný A. Y. uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

- v dobe od 01.08.2017 do 30.11.2019 ako otec maloletého N. Y., nar. XX.XX.XXXX, zvereného do osobnej starostlivosti matky N. S., narodennej XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. č. XX, Y., okr. F., si voči nej v Malcove, v Bardejove a inde, čo aj z nedbanlivosti neplní vyživovaciu povinnosť, ktorá mu bola určená rozsudkom Okresného súdu v Bardejove pod spisovou značkou 3P 10/2013-64 zo dňa 17.03.2015, právoplatným dňa 28.04.2015 a vykonateľným ohľadom bežného výživného dňa 10.04.2015 tak, že je povinný prispievať na výživu maloletého N. Y. sumou vo výške 100,- Eur mesačne, ktoré výživné je otec povinný zasielať k rukám matky maloletého dieťaťa, vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred, čím mu takto za obdobie od 01.08.2017 do 30.11.2019 vznikol dlh na výživnom v sume 2.810,- Eur.

Za to mu súd uložil podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona, § 36 písm. l/ Tr. zákona a § 37 písm. m/ Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona výkon uloženého trestu obžalovanému podmienienečne odložil.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona mu určil skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov.

Podľa § 50 ods. 2 Tr. zákona mu uložil povinnosť v skúšobnej dobe zaplatiť dlh na výživnom vo výške 2.810,- eur k rukám matky dieťaťa N. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. č. XX, Y.

Proti tomuto rozsudku, riadne a včas, podaním doručeným súdu prvého stupňa prostredníctvom obhajcu dňa 27.12.2019, podal odvolanie obžalovaný. Namietal, že nie je jednoznačne ustálené obdobie, počas ktorého došlo k plneniu vyživovacej povinnosti. Dlhá suma je zrejme privysoká, s poukazom na skutočnosť, že za obdobie od 2/2019 do 11/2019 neuhradené výživné by malo predstavovať sumu vo výške 900,- eur. Vzhľadom na skutočnosť, že urobil vyhlásenie, že dlh na výživnom má záujem uhradiť v celom rozsahu, pre absenciu dokladov o doposiaľ realizovaných úhradách je nevyhnutné bezpečne ustáliť obdobie, za ktoré je nutné doplatok na výživnom vykonať. Je pripravený k januáru 2020 dlh na výživnom uhradiť a v plnení vyživovacej povinnosti riadne pokračovať. S poukazom na uvedené navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Na základe takto podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, prihliadnuc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je sčasti dôvodné, aj keď z iných dôvodov, ako obžalovaný uviedol.

Prvostupňový súd odvolaním napadnuté rozhodnutie odôvodnil tým, že vina obžalovaného je preukázaná jednoznačne výpoveďou matky maloletého N., N. S., ktorá jednoznačne uviedla, že obžalovaný si vyživovaciu povinnosť neplní, suma 2.600,- eur, ktorú jej zaslal v mesiaci január 2018,

bola dlžná suma výživného za predchádzajúce obdobie a obžalovaný jej zaplatil z dôvodu hrozby trestu v dobe, kedy o tom rozhodoval odvolací súd. Potom jej zaplatil už iba výživné vo výške 90,- eur v mesiaci február 2018 a od uvedenej doby už výživné neplatí. Vina obžalovaného je preukázaná aj listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a to rodným listom maloletého, z ktorého je evidentné, že otcom dieťaťa je obžalovaný, potvrdením o návšteve školy, rozsudkom Okresného súdu Bardejov, ktorým bol zverený maloletý do osobnej starostlivosti matky a obžalovaný ako otec bol zaviazaný k plneniu vyživovacej povinnosti, potvrdením Slovenskej pošty a.s., podľa ktorej v období mesiacov január až máj 2018 bola matke dieťaťa zo strany obžalovaného vyplatená iba suma 2.600,- eur a rozhodnutiami o priznaní náhradného výživného.

Odvolací súd, po preskúmaní odvolaním napadnutého rozsudku ako aj obsahu predloženého spisu, v prvom rade poukazuje na vykonané dôkazy týkajúce sa skutku, ktorý bol posúdený ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona. Vo vzťahu k tomuto skutku boli vykonané dôkazy pred súdom prvého stupňa v dostatočnom rozsahu potrebnom na zistenie a ustálenie skutkového stavu veci a to zákonným spôsobom. Z takto procesne zabezpečených dôkazov následne okresný súd vyvodil skutkové okolnosti, pričom tieto majú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania, s výnimkou nižšie uvedeného. Keďže súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia rozviedol jednotlivé dôkazy, z ktorých pri ustálení skutkového stavu vychádzal, odvolací súd na toto rozhodnutie súdu prvého stupňa v uvedenej časti, z dôvodu neopakovania tých istých okolností a skutočností, v celom rozsahu odkazuje. Krajský súd rovnako konštatuje, že aj prípravné konanie bolo vykonané procesným spôsobom a dôkazy boli zaobstarané v dostatočnom rozsahu odôvodňujúcim podanie obžaloby. Súd prvého stupňa sa s týmito dôkazmi vysporiadal v celom rozsahu a to s prihliadnutím na návrhy a námietky procesných strán.

Výsledky vykonaného dokazovania v danom prípade vyznievajú jednoznačne a tvoria ucelený celok tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých bez akýchkoľvek pochybností možno vyvodiť záver, že obžalovaný A. Y. spáchal skutok, ktorý sa mu obžalobou kládie za vinu. Úplnosť vykonaných dôkazných prostriedkov vytvorila vo veci nevyhnutný základ aj pre konanie nadriadeného súdu, ktoré spočívalo v zhodnotení dôkazov v zmysle zásad uvedených v § 2 ods. 12 Tr. poriadku na vytvorenie záveru o tom, či k spáchaniu skutku došlo, ak áno, ako a k akému. Z obsahu odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa zároveň vyplýva, že uvedené hodnotenie dôkazov neodporuje základným princípom logického myslenia.

V súlade s uvedeným je preto možné, aj podľa názoru krajského súdu, výrok o vine obžalovaného ustáliť predovšetkým na základe výpovede svedkyne poškodenej N. S., ktorá uviedla, že otcom dieťaťa je obžalovaný, ktorý ho videl 2-krát, jedenkrát, keď bola v nemocnici a potom, keď mal asi 5 mesiacov. Obžalovaný bol súdom zaviazaný prispievať jej po 100,- eur mesačne, ale neplatí od januára 2017 alebo 2018, kedy naposledy zaplatil dlžné výživné, ale bolo to za predchádzajúce obdobie. S výchovou a výživou dieťaťa jej pomáha priateľ a mama. Po tom, ako uhradil dlžné výživné, jej obžalovaný zaslal ešte jedenkrát 90,- eur.

Uvedené tvrdenia sú v zhode aj s listinnými dôkazmi, ktoré sú obsahom spisu, pričom z rozsudku Okresného súdu Bardejov zo dňa 17.03.2015, sp. zn. 3P/10/2013 vyplýva, že obžalovaný bol zaviazaný prispievať na výživu maloletého dieťaťa sumou 100,- eur mesačne, počnúc 16.11.2010 do budúcnosti, ktorú je povinný zasielať k rukám matky vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred.

Zároveň z rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 08.02.2018, sp. zn. 3To/43/2017 vyplýva, že obžalovaný bol oslobodený spod obžaloby Okresnej prokuratúry Bardejov pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona za obdobie od 28.04.2015 do 31.07.2018, pretože trestnosť činu zanikla.

Rovnako obžalovaný nepoprel, že výživné neplatil. Uviedol, že v januári 2018 poškodenej zaplatil 2.600,- eur ako dlžné výživné, pričom zaplatil aj za obdobie február až máj 2018, celkovo asi 300,- alebo 400,- eur, ale nevie to zdokladovať, lebo stratil ústrižky poukážok. Dlžná suma sa mu zdá privysoká, ale chce ju uhradiť.

Na základe uvedeného krajský súd konštatuje, že súhrn priamych a nepriamych dôkazov jednoznačne preukazuje vinu obžalovaného A. Y. tak, ako to konštatoval vo výroku krajský súd a tvorí logický a ničím nenarušovaný celok navzájom sa doplňujúcich dôkazov, ktoré spoľahlivo preukazujú všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčujú z jeho spáchania obžalovaného.

Odvolačný súd však oproti súdu prvého stupňa upravil skutkovú vetu rozsudku tak, že ustálil obdobie, za ktoré obžalovaný neprispieval na výživu maloletého dieťaťa N. Y., zvereného do osobnej starostlivosti matky N. S. a to na obdobie od 01.08.2017 do 06.11.2019. Začiatok uvedeného obdobia je ustálený na základe skutočnosti, že z rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 08.02.2018, sp. zn. 3To/43/2017 je zrejmé, že súd obžalovaného oslobodil spod obžaloby pre skutok dokonaný 31.07.2017, na základe toho, že obžalovaný A. Y. uhradil dlžné výživné za uvedené obdobie, preto povinnosť platiť ďalšie výživné mu vznikla od 01.08.2017. Zároveň však odvolací súd ustálil dobu neplnenia vyživovacej povinnosti do 06.11.2019, pričom uvedené obdobie je ohraničené vyhlásením rozsudku súdu prvého stupňa. Súd ustálil dlžné výživné na 2.610,- eur, z dôvodu, že v danom prípade ide o dlh na výživnom za 27 mesiacov, nakoľko výživné za mesiac november ešte nebolo splatné, keďže v čase vyhlásenia rozsudku neuplynul ešte 15-ty deň mesiaca november 2019, preto uvedený mesiac nebolo možné započítať do uvedeného dlhu. Z uvedených dôvodov krajský súd od celkovej sumy 2.700,- eur odpočítal obžalovaným zaplatenú sumu vo výške 90,- eur a ustálil tak dlh obžalovaného na výživnom na sumu 2.610,- eur.

Vo vzťahu k uvedenému odvolací súd dodáva, že podľa jeho názoru, obžalovaný mal byť stíhaný pre trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zákona, s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zákona, nakoľko z vykonaného dokazovania je zrejmé, že obžalovaný žalovaný skutok páchal po dlhší čas. Vzhľadom na to, že nebolo podané odvolanie zo strany prokurátora, odvolací súd uvedené pochybenie napraviť nemohol.

Pri určení druhu trestu a jeho výmery súd prvého stupňa u obžalovaného konštatoval rovnováhu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, keď u obžalovaného konštatoval poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zákona, že obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval a priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zákona, že bol už za trestný čin odsúdený.

Vo vzťahu k uvedenému odvolací súd udáva, že pochybil súd prvého stupňa, keď u obžalovaného konštatoval poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zákona, nakoľko z vykonaného dokazovania je zrejmé, že obžalovaný sa k spáchaniu skutku nepriznal, ani trestný čin úprimne neoľutoval, pričom aj v konaní pred odvolacím súdom jeho spáchanie namietal. Vzhľadom na absenciu odvolania zo strany prokurátora, ani toto pochybenie odvolací súd napraviť nemohol.

K uloženému trestu krajský súd udáva, že trest odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov a uložením povinnosti v skúšobnej dobe zaplatiť dlh na výživnom matke dieťaťa N. S., je pre obžalovaného mierny a priaznivý, vzhľadom na jeho odpis registra trestov, z ktorého vyplýva, že obžalovaný bol v minulosti opakovane súdne trestaný, pričom jedenkrát mu bol už uložený aj nepodmienečný trest odňatia slobody a to práve za trestný čin podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zákona, teda pre druhovo totožnú trestnú činnosť a jedenkrát mu bol nariadený podmienne odložený výkon trestu odňatia slobody s probačným dohľadom, z ktorého výkonu bol následne podmienne prepustený, teda ani výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody nevedol obžalovaného k tomu, aby viedol riadny život. Vzhľadom na absenciu odvolania zo strany prokurátora však odvolací súd nemohol obžalovanému uložiť prísnejší trest, ako mu uložil súd prvého stupňa, ani vypustiť nesprávne priznanú poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zákona, s poukazom na zásadu zákazu reformatio in peius.

S poukazom na uvedené krajský súd obžalovanému uložil podmienený trest odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov, ako aj povinnosť nahradiť a zaplatiť dlh na výživnom vo výške 2.610,- eur k rukám matky dieťaťa N. S., tak, ako mu to uložil aj prvostupňový súd. Vo vzťahu k uvedenému odvolací súd dodáva, že výška povinnosti spočívajúcej v zaplatení dlhu na výživnom obžalovaným bola upravená tak, aby zodpovedala skutkovej vete odsudzujúceho rozsudku a to z už uvedených dôvodov.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.